

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Croitor Alexei în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2019, în cauza penală privind-o pe

*Lisnic Ana Xxxxx, născută la xxxxx,
originară din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, domiciliată
în mun. Xxxxx, or. Xxxxx, str. Xxxxx.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 31.10.2016 – 19.11.2018;*
2. *instanța de apel: 11.12.2018 – 27.02.2019;*
3. *instanța de recurs: 18.05.2019 – 04.09.2019.*

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 noiembrie 2018, inculpata Lisnic Ana învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) Cod penal, a fost achitată din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

2. *Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, potrivit rechizitoriului întocmit, inculpata Lisnic Ana a comis o faptă prejudiciabilă prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsa penală în următoarele circumstanțe:*

La 25.02.2015, aflându-se în biroul de serviciu a ofițerului de urmărire penală, din incinta Inspectoratului de poliție Centru a Direcției de Poliție mun. Chișinău, amplasat pe str. Bulgară nr. 40 mun. Chișinău, fiind audiată în calitate de martor pe cauza penală

nr. xxxxx, a fost preîntâmpinată de răspundere penală conform art. 312 Cod penal, pentru prezentarea cu bună-știință a declarațiilor mincinoase, acționând cu intenție directă, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și a urmărilor prejudiciabile a declarat organului de urmărire penală despre acțiunile lui Crudu Anghelina, care presta servicii sexuale, iar concubinul ei Baci Serghei i-a recunoscut faptul că mergea împreună cu Crudu Anghelina în mun. Chișinău, unde ultima practica prostituția și că acesta o însoțea pentru că se temea ca Crudu Anghelina să nu pățească ceva.

Tot ea, la 02.06.2016 aflându-se în ședința de judecată în incinta judecătoriei Centru, mun. Chișinău, amplasată pe str. Bulgară nr. 43, mun. Chișinău, fiind audiată în calitate de martor și avertizată de răspundere penală pentru declarații false sau refuzul de a da declarații conform prevederilor art. 312 - art. 313 Cod penal, Lisnic Ana a dat declarații sub jurământ comunicând că nu cunoștea dacă Baci Serghei o supraveghea pe Crudu Anghelina în timp ce aceasta practica prostituția.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Lisnic Ana a comis infracțiunea prevăzută de art. 312 alin. (1) din Cod penal, individualizată prin prezentarea cu bună-știință a declarațiilor mincinoase de către martor săvârșită în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei, în instanța de judecată națională.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Centru, Felicia Mîțu prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță prin care Lisnic Ana să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) Cod penal, iar procesul penal să fie încetat în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

3.1. În susținerea cerințelor apelantului a indicat următoarele argumentele:

- argumentele expuse în sentință de către prima instanță prin raportare la prevederile art. 94 alin. (1) pct. 8) CPP, urmează să fie apreciate critic de către instanța de apel, deoarece facând trimitere la această prevedere legală judecătorul primei instanțe a menționat în sentință că „copia procesului verbal de audiere a martorului Lisnic Ana din 25.02.2015 (f.d. 8-9), nu este certificat pe fiecare pagină, nu este indicat numele persoanei care l-a certificat, data certificării, iar copia declarațiilor martorului Lisnic Ana din 02.06.2016 (f.d. 24-25), este o simplă copie xerox, respectiv acestea nu sunt autentificate în modul prevăzut de lege, iar instanța de judecată nu le poate da o careva apreciere. Deși, se menționează că acest proces-verbal nu a fost autentificat în modul

prevăzut de lege, judecătorul nu a indicat concret, care lege prevede necesitatea autentificării înscrisurilor prezentate în copii în cadrul procesului-penal, și cu atât mai mult care ar fi sancțiunea procesuală pentru o astfel de omisiune;

- reieșind din redacția art. 94 alin. (1) pct. 8) CPP, rezultă că nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod, însă, Codul de procedură penală nu doar stabilește în art. 94 alin. (1) pct. 8) că nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod, ci reglementează în mod expres în art. 94 alin. (2) CPP;

- constatarea primei instanțe în acest sens, cu referire la faptul că procesul-verbal de audiere a martorului anexat la dosar nu a fost autentificat în modul prevăzut de lege ar constitui o încălcare esențială a prevederilor codului de procedură penală, nu se încadrează sub nici o formă în prevederile art. 94 alin. (2) CPP, sub aspectul stabilirii caracterului esențial al încălcării prin prisma criteriilor specificate la art. 94 alin. (2) CPP, și prin urmare, dând apreciere acestui proces-verbal, judecătorul urma să menționeze exact articolul și alineatul din Codul de procedură penală prin raportare la care, ar exista obligativitatea organului de urmărire penală de a autentifica documentele prezentate în copii, pe de o parte, iar pe de altă parte, prin prisma principiului proporționalității și legalității să argumenteze prin prisma prevederilor art. 94 alin. (2) CPP, în ce măsură prezentarea copiilor unor acte neautentificate, constituie o încălcare esențială, de natură să conducă la excluderea probei din proces și declararea acesteia ca inadmisibilă sau chiar nulă. Această argumentare lipsește cu desăvârșire în sentința contestată, iar judecătorul, pe motive pur formale, care nu se încadrează în prevederile art. 94 alin. (1) pct. 8) CPP, a exclus din probatoriu un act emis de organul competent, conform procedurii stabilite de lege, cu respectarea condițiilor de fond și de formă, prevăzute de lege;

- în viziunea acuzatorului de stat art. 94 alin. (1) pct. 8) CPP, se referă la probele obținute pe cale ilegală, cum ar fi aplicarea violenței fizice sau psihice asupra persoanei care dă declarații în cadrul procesului penal, falsificarea procesului-penal de audiere, etc, însă, la caz, asemenea acțiuni nu au fost constatate de către instanța de judecată și nici nu au fost invocate de nici un participant la proces;

- declarațiile martorului Lisnic Ana au fost consemnate în procesul-verbal de audiere a acesteia, care prin sine însăși constituie un mijloc probatoriu în procesul penal,

iar prin prisma cerințelor art. 93 alin. (2) pct. 1) CPP, pentru administrarea acestei probe, nu era necesar în mod obligatoriu întocmirea unui proces-verbal de ridicare a documentelor;

- la fel, nu rezistă criticii nici argumentele expuse de instanța de fond referitor la inadmisibilitatea în cadrul probatoriului administrat pe dosar a procesului-verbal de ridicare din 30.09.2016, pe motiv că nu ar fi fost semnat pe fiecare pagină de către persoana care l-a întocmit, dar acest fapt nu constituie prin prisma prevederilor art. 94 alin. (2) CPP o încălcare esențială de natură să afecteze însăși admisibilitatea acestei probe;

- la citirea sentinței, se creează impresia că pe de o parte, judecătorul instanței de fond confundă reglementările din CPP cu cele din Codul de procedură civilă, deoarece obligativitatea certificării înscrisurilor este reglementată de CPC în art. 167 alin. (1) lit. a), iar pe de altă parte, cu prevederile Codului contravențional, care stabilește prin raportare la art. 443 alin. (5) și 445 sancțiunea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție în cazul în care acesta nu este semnat de către agentul constatator, deși Codul de procedură penală, însă, nu stabilește asemenea consecințe (art. 251 coroborat cu art. 94 alin. (2)). Corespunzător, concluziile primei instanțe expuse în sentință, vin în contradicție cu prevederile imperative ale legii, ori, nu există sancțiune dacă aceasta nu e prevăzută în mod expres de lege;

- s-a constatat cu certitudine în cadrul examinării cauzei, că inculpata Lisnic Ana a dat declarații diametral opuse la faza de urmărire penală și în instanța de judecată, corespunzător, cu certitudine a comis infracțiunea prevăzută de art. 312 alin. (1) CP, prejudiciind interesele justiției și ducând în eroare organul de urmărire penală și instanța de judecată, iar acest fapt este probat prin probe admisibile și pertinente, iar acest fapt determină necesitatea casării totale a sentinței instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care inculpata Lisnic Ana să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) CP, însă în legătură cu expirarea termenului de prescripție, a înceta procesul penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2019, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lisnic Ana a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) Cod penal, și liberată de pedeapsa penală în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, *inculpata Lisnic Ana la data de 25.02.2015, aflându-se în biroul de serviciu a ofițerului urmărire penală, din incinta Inspectoratului de poliție Centru a Direcției de Poliție mun. Chișinău, amplasat pe str. Bulgară nr. 40 mun. Chișinău, fiind audiată în calitate de, martor pe cauza penală nr. 2015010278, a fost preîntâmpinată de răspundere penală conform art. 312 CP, pentru prezentarea cu bună-știință a declarațiilor mincinoase, acționând cu intenție directă, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și a urmărilor prejudiciabile a declarat organului de urmărire penală despre acțiunile lui Crudu Anghelina, care presta servicii sexuale, iar concubinul ei Baci Serghei i-a recunoscut faptul că mergea împreună cu Crudu Anghelina în mun. Chișinău, unde ultima practica prostituția și că acesta o însoțea pentru că se temea ca Crudu Anghelina să nu pățească ceva.*

Tot ea, la data de 02.06.2016 aflându-se în ședința de judecată în incinta judecătoreiei Centru, mun. Chișinău, amplasată pe str. Bulgară nr. 43, mun. Chișinău, fiind audiată în calitate de martor și avertizată de răspundere penală pentru declarații false sau refuzul de a da declarații conform prevederilor art. 312 și art. 313 CP, Lisnic Ana a dat declarații sub jurământ comunicând că nu cunoștea dacă Baci Serghei o supraveghea pe Crudu Anghelina în timp ce aceasta practica prostituția.

Prin acțiunile sale intenționate, Lisnic Ana a comis infracțiunea prevăzută de art. 312 alin. (1) din CP, individualizată prin prezentarea cu bună-știință a declarațiilor mincinoase de către martor săvârșită în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei, în instanța de judecată națională.

Deși, inculpata Lisnic Ana nu și-a recunoscut vina, vinovăția acesteia a fost pe deplin dovedită prin probele prezentate de către partea acuzării, printre care declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor și documentele cercetate în ședința de judecată, și anume: copia procesului-verbal de audiere a martorului Lisnic Ana din 25.02.2015; copia declarațiilor martorului Lisnic Ana din 02.06.2016; ordonanța de ridicare din 30.09.2016, prin care se dispune ridicarea de la Judecătoria Centru a înregistrărilor audio din cadrul ședinței de judecată din 02.06.2015 pe cauza penală de audiere a martorului Lisnic Ana; procesul-verbal de ridicare din 30.09.2016, potrivit căruia de la Judecătoria Centru a s-au ridicat un disc cu înregistrările audio din cadrul ședinței de judecată din 02.06.2015 pe cauza penală de audiere a martorului Lisnic Ana; procesul-verbal de examinare a obiectului din 03.10.2016, potrivit căruia obiect al cercetării a servit procesul-verbal de audiere a martorului Lisnic Ana în ședința de judecată din 02.06.2016; procesul-verbal de examinare a înregistrărilor audio din 03.10.2016; corpul delict:

procesul verbal de audiere a martorului Lisnic Ana din 02.06.2016, recunoscut și anexat la prezenta cauza penală prin ordonanța din 29.11.2017; corpul delict - CD 700 MB de culoare albă, recunoscut și anexat la prezenta cauza penală prin ordonanța din 03.10.2016.

La solicitarea acuzatorului de stat, în cadrul ședinței instanței de apel a fost administrată o probă nouă, și anume, declarațiile martorului Crușu Anghelina.

Instanța de apel analizând probele administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, cercetate și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor a considerat că, acțiunile infracționale ale inculpatei Lisnic Ana cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de: art. 312 alin. (1) CP – individualizată prin *„prezentarea cu bună-știință a declarațiilor mincinoase de către martor săvârșită în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei, în instanța de judecată națională”*.

Instanța de apel a atestat că, instanța de fond pripit a conchis că fapta lui Lisnic Ana nu ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de prezentare cu bună-știință a declarațiilor mincinoase de către martor săvârșită în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei, în instanța de judecată națională, or, în contradicție cu această soluție se atestă cert că probatoriul administrat demonstrează indubitabil faptul că infracțiunea dată a fost comisă anume de către Lisnic Ana și întrunește toate elementele constitutive ale infracțiunii.

Conform corpului delict - CD 700 MB de culoare albă, recunoscut și anexat la prezenta cauza penală prin ordonanța din 03.10.2016, s-a atestat pe deplin schimbarea declarațiilor de către Lisnic Ana, fiind astfel cert stabilit că în cadrul examinării cauzei, inculpata a dat declarații totalmente opuse, față de declarațiile depuse de către dânsa la faza de urmărire penală și în instanța de judecată, în atare mod prejudiciind interesele justiției și încercând să inducă în eroare organul de urmărire penală și instanța de judecată, fapt atestat pe deplin prin probe administrate legal.

Infracțiunea comisă de către inculpata Lisnic Ana a fost confirmată nemijlocit prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 22.12.2016, prin care Baciș Serghei a fost recunoscut vinovat de comiterea în infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) CP, conform căreia s-a atestat pe deplin că instanța de judecată în sentința vizată a apreciat critic declarațiile Anei Lisnic depuse în ședința de judecată, ca fiind declarații neveridice depuse cu scopul de a-l absolvi pe inculpat de răspunderea penală.

În ședința instanței de apel acuzarea a prezentat o probă nouă, și anume declarațiile

martorului Crudu Anghelina care fiind audiată în cadrul ședinței de judecată în instanță de apel a relatat că Lisnic Ana nu cunoștea cu ce se ocupă dânsa, iar Baciui Serghei a aflat mai târziu cu ce se ocupa dânsa, și anume peste o săptămână. Lui Lisnic nu i-a spus cu ce se ocupă, ulterior, ultima a întrebat-o cu ce se ocupă.

Sub aspectul precitat, instanța de apel a reiterat că Lisnic Ana într-adevăr a dat declarații contradictorii pe parcursul cercetării judecătorești a cauzei penale de învinuire a lui Baciui Serghei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) CP, față de declarațiile ultimei depuse în faza urmăririi penale a aceleiași cauze, cu atât mai mult că înainte de a depune declarații în calitate de martor, dânsa a fost preîntâmpinată despre răspunderea penală pe care o poartă în cadrul depunerii de declarații mincinoase, iar în cele din urmă a comis această faptă din intenție directă, și fiind conștientă de pericolul real al acțiunilor pe care le comite.

În cele din urmă, instanța de apel a notat că careva dubii în stabilirea vinovăției inculpatei lipsesc, cu atât mai mult de către inculpată fiind formulate și înaintate unele versiuni sterile, nemotivate și contradictorii, astfel că acestea constituie doar o metodă de apărare aleasă de către inculpată, în vederea eludării răspunderii penale.

Instanța de apel a notat că, concluzia reținută la judecarea cauzei în fond, privind pretinsa nulitate de probe ce ar atesta lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) CP, este pripită și contradictorie, deoarece ce s-a demonstrat anume contrariul, adică faptul că probele administrate, au fost acumulate anume cu respectarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale lui Lisnic Ana, cât și cu respectarea rigorilor de procedură

La capitolul dat urmează a se specifica că de fapt și de drept, careva erori pretins a fi admise în cursul urmăririi penale în prezenta cauză penală nu s-au adevărit, iar concluzia instanței de fond este una subiectivă și contradictorie.

Studiind sentința menționată, instanța de apel a reiterat că, de fapt nu s-a indicat care anume ar fi pretinsa eroare de ordin procedural, or, făcându-se trimitere la această normă, instanța a indicat că „copia procesului-verbal de audiere a martorului Lisnic Ana din 25.02.2015 (f.d. 8-9), nu este certificat pe fiecare pagină, nu este indicat numele persoanei care l-a certificat, data certificării, iar copia declarațiilor martorului Lisnic Ana din 02.06.2016 (f.d. 24-25), este o simplă copie xerox, și respectiv acestea nu sunt autentificate în modul prevăzut de lege, iar instanța de judecată nu le poate da o careva apreciere, instanța de fond nu a indicat norma de drept prevede obligativitatea autentificării înscrisurilor prezentate în copii în cadrul procesului-penal, de altfel nefiind

stabilită și pretinsa sancțiunea procesuală, în cazul admiterii a astfel de încălcări.

În așa mod, instanța de apel a reținut că instanța de fond nu a determinat la modul concret care anume a fost încălcarea admisă, și cu atât mai mult norma de drept ce impune o obligație clară de anexare a copiilor actelor la materialele cauzei autentificate, or, în situația existenței de careva dubii privind veridicitatea procesului-verbal de audiere a lui Lisnic Ana, instanța de fond urma să comunice acest fapt procurorului, în vederea corectării acestei încălcări, și nemijlocit prezentării copiei autentificate, la necesitate, deși copia dată corespunde originalului.

În continuare, instanța de apel a notat că, este contradictorie și argumentarea instanței de fond de referință la inadmisibilitatea în cadrul probatoriului administrat pe dosar a procesului-verbal de ridicare din 30.09.2016, pe motiv că nu ar fi fost semnat pe flecare pagină de către persoana care l-a întocmit, or, conform rigorilor art. 260 alin. (5) CPP, procesul-verbal se citește tuturor persoanelor care au participat la efectuarea acțiunii de urmărire penală, explicându-li-se, totodată, că au dreptul de a face obiecții, iar acestea urmează să fie consemnate în procesul-verbal.

În sensul precitat, instanța de apel a menționat că, deși acest proces-verbal nu este semnat pe prima filă de către persoana care l-a întocmit, acest fapt nu denotă însă și nulitatea lui ca probă, în contextul în care procesul-verbal de ridicare a fost semnat de către reprezentantul organului de urmărire penală pe celelalte file, astfel că nesemnarea acestui proces-verbal este doar o omisiune, nu și o greșeală, care din punct de vedere procesual ar duce la nulitatea lui, în raport cu valoarea acestei probe administrate la dosar.

În continuare, instanța de apel a dispus încetarea procesului penal pornit în baza art. 312 alin. (1) CP, în privința lui Lisnic Ana din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Potrivit prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) CPP, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: lit. a) 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Conform sancțiunii art. 312 alin. (1) CP, pentru comiterea acestei fapte infracționale, persoana poate fi sancționată cu amendă în mărime de până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani, în toate cazurile cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 2 ani.

În corespundere cu art. 16 alin. (2) CP, infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 2 ani inclusiv.

Conform materialelor cauzei penale se atestă că inculpata Lisnic Ana a comis fapta infracțională a fost consumată la data de 02.06.2016, astfel că până la momentul actual termenul prescripției tragerii la răspundere penală a expirat, considerent de drept din care procesul penal pornit în baza art. 312 alin. (1) CP, urmează a fi încetat.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Croitor Al. în numele inculpatei, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului invocă faptul că:

- instanța de fond corect a apreciat circumstanțele cauzei penale și a conchis că actele procesuale/procesul-verbal de ridicare din 30.09.2016, procesul-verbal de audiere a martorului Lisnic Ana din 25.02.2015, declarațiile martorului Lisnic Ana din 02.06.2016, au fost întocmite cu abaterile de la procedura prevăzută în CPP RM și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare;

- conform art. 94 alin. (1) pct. 8) CPP în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod;

- punerea la baza deciziei de condamnare a inculpatei a sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 22.12.2016, prin care Baci Serghei a fost condamnat, contravine principiilor de apreciere și administrare a probelor.

6. La recursul ordinar declarat de partea apărării, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, motivând prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile inculpatului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este

vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din conținutul recursului declarat rezultă că partea apărării semnalează temeiul de drept prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*.

Însă, aceste temei pentru declararea recursului ordinar nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată supra la *pct. 4* al prezentei decizii.

Colegiul penal a stabilit că, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la admiterea apelului declarat de procuror, precum și motivele adoptării soluției.

În acest context, instanța de recurs menționează că, din conținutul deciziei instanței de apel rezultă, că ultima corect a reținut constatarea faptei și circumstanțele săvârșirii infracțiunii de către inculpata Lisnic Ana, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior, motivând concluzia de vinovăție a acesteia.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Prin urmare, Colegiul penal, reține că instanța de apel, verificând minuțios probele administrate legal de către organul de urmărire penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, fiind stabilite cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatei Lisnic Ana în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) Cod penal.

La caz, se constată că titularul cererii de recurs critică soluția instanței de apel, sub aspectul vinovăției inculpatei, invocând astfel dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor.

În probarea alegațiilor invocate, recurentul a descris în conținutul recursului probe și circumstanțe, care în opinia lui nu au fost apreciate de instanța de apel la justa valoare sau au fost apreciate unilateral, creându-se astfel impresia că instanța este părtinitoare, însă, verificând materialele dosarului în raport cu criticele enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat prezenta cauză penală sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privitor la condamnarea inculpatei în baza art. 312 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, cu referire la pretinsa încălcare admisă de instanța de apel prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse desfășurat în *pct. 4.1.* din prezenta decizie și a cărei redare repetată nu este necesară.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, acesta fiind atributul exclusiv al acestor instanțe.

Deci, instanța de recurs nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpatei privind învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Referitor la criticele formulate de recurent, privind faptul că, *instanța de fond corect a apreciat circumstanțele cauzei penale și a conchis că actele procesuale/procesul-verbal de ridicare din 30.09.2016, procesul-verbal de audiere a martorului Lisnic Ana din 25.02.2015, declarațiile martorului Lisnic Ana din 02.06.2016, au fost întocmite cu abaterile de la procedura prevăzută în CPP RM și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare*, Colegiul penal le respinge ca neîntemeiate, or, careva erori pretins a fi admise în cursul urmăririi penale în prezenta cauză penală nu s-au adevărit.

Mai mult ca atât, instanța de fond nu a specificat în ce măsură prezentarea copiei

actelor, care nu au fost autentificate ar afecta legalitatea întregului proces penal, și ar atrage nemijlocit admisibilitatea punerii la baza sentinței în calitate de probă, atâta timp cât s-a stabilit ferm că copiile actelor anexate au fost întocmite de către organele abilitate în acest sens conform legii, corespunzător examinării cauzei penale, adică la faza urmăririi penale, și respectiv la faza judecării cauzei penale în instanța de judecată.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în speță, nu au fost admise careva erori de drept, iar alegațiile recurentului în acest aspect sunt vădit nefondate, neavând suport probator.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept semnalată și prevăzută în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, din care considerent se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Croitor Alexei în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2019, în cauza penală privind-o pe **Lisnic Ana Xxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **20 septembrie 2019**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana